

„Megállíthatatlanok vagyunk!”, avagy a Fodorgábori értelemben vett teljesítmény

2014 május 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Jó, hát ismerjük el: nem is akartunk mi foglalkozni ezzel a kreténnel. Igazából, ha Fodorgabi nem szólalt volna meg, akkor el is feledkezünk róla, elvégre egy feln?tt embernek van jobb dolga is, mint hogy szakállas n?kön h?börögjön.

Példának okáért nem szakállas n?kkel közelebbi ismertséget kialakítani valahol a belvárosi éjszakában. Csak hát a Fodorgábori megszólalt.

„Liberálisként értetlenül állók Conchita Wurst gy?zelme körüli felháborodás el?tt. A vitának kizárólag a teljesítményr?l kellene folynia.”

Az nem meglep?, ha valami el?tt Fodorgábori értetlenül áll. **Mint a hazai liberalizmus egyetlen képvisel?je, ? maga az értetlenség egy személyben.** De akkor nézzük meg mi is az a teljesítmény, amir?l Gabika ábrándozott.

Szóval a Puncvirslit megnyerte. Sógor(n?nk?) diadala a Facebookon elsöpr?, és valóban úgy t?nik hirtelen, mintha ez a vinnyogós fos eurovízió lenne is valami azon túl, hogy **a hidegháború utáni ny?gl?dést azzal sikerült feloldani, hogy az európai LGBT lobbik kedvenc gombnyomkodós m?sora legyen.**

Ezen a dolgon fennakadni kár is lenne, hisz a kérdések sora ott kezd?dik, hogy **ki néz egyáltalán Eurovíziót?** Senki kb. azokon a kedves meleg cimborákon kívül, **akik szeretik a seggrázós diszkófankeket meg a nagyív?en nyálas, romantikus szarokat.** Nos, ?k nézik, és mint láttuk szavaznak is, így valahol várható volt a diadal, hisz ez az Eurovízió az az Eurovízió, ahol **1998-ban Dana International személyében már a kilencvenes évek végén is a legmelegebb énekesn?férfi kapta a díjat, köszönhetően a meleglobbi erejének.** Dana egy n?vé operált jemeni zsidó srác volt, aki Izraelt képviselte a fesztiválon. És akkor itt kezd?dik az, ami ízlést?l és vérmérséklett?l függ?en akasztja ki Európa népességének elég meghatározó részét.

Mert ugye **az ember a mindennapi életét amikor éldegéli, akkor nem szokott buzizni** – hacsak épp nem a

turhakommandó tagja a Gyurcsány vagy a Gaudi féle B-középből. Ott megesik, hogy akár egy „köcsög Orbán” vagy „buzi liberálisok” szókapcsolat részeként kicsusszanjon a homofób szög a zsákból. De alapvetően még a meleg büszkeség napján, és ezeken az eseményeken is többnyire indifferens marad az ember ezekben a kérdésekben. **Jól nevelten elkerüli a hasonló eseményeket, és meghagyja amolyan liberális játszótérnek a témát, ahol lehet puffogatni a frázisokat,** ez esetben a „homofób” fogalmatlan baromságát, hisz még ha utálja is az ember a melegeket (miért tenné?) az egész biztos, hogy nem fél tőlük. Mindegy.

Mondhatjuk tehát azt, ami amúgy tény: **az Eurovíziós dalversztivál jelentése igazán a hidegháború idején volt nagy,** amikor ez volt talán az egyetlen olyan szelep, ahol a Vasfüggöny két felének tánczenészei találkozhattak, meghallgathatták egymás nótáit stb. Mondjuk miután kezdetektől a „szanzenékesek” találkozója volt, így m?faji szempontból kifejezetten konzervatív m?sornak számított, amin csak er?sített, hogy a szavazás és az egész hacacaré nemzetekre bontva történt és történik. Így mindig volt egy kis országimázs része a dolognak. És – mint mindig – most is lehetünk büszkéek magunkra, mert bár Kállay Saunders András, egyébiránt meghatározó szakmai körök által magasra értékelt nótájával „minden id?k” (újabb túlzás) második legjobb eredményét érte el a hitgyűlis dalnok Bayer Friderika után. Az már csak hab a tortán, hogy Conchita számát is Magyarországon rögzítették magyar zenészekkel, a mögötte ügyköd? stáb jórészt magyar.

És ha belegondolunk pár évvel ezel?tt már nyert magyar Eurovíziót, hisz a németeket 2010-ben képvisel?, egyéb iránt tündéri Lena maga is félig magyar: anyukája Hanna Karatsony von Hodos, azaz Lena kb. pont annyira magyar, mint Kállay-Saunders András, viszont az ország, amit megjelenít egy hangyányival nagyobb. Visszatérve azonban az Eurovízióhoz: **a rendszerváltás után a m?sor egyértelm? hanyatlásnak indult,** jelent?ségéb?l sokat veszített, és talán **ez volt az a pillanat, amikor a meleg zenei körök rámocantak a franchise-ra.** Valljuk be, egyre durvábban érz?dött és érz?dik, hogy a dalverseny túlnyomó többsége a meleg zenei ízlésr?l szól: vagy ilyen kései diszkó-utánérzés, mint idén az izlandi versenyző, vagy amolyan nagyív? James Bondos - Celine Dionos epikus-romantikus valami, amit?l megindulnak a könnycsatornák.

Látható, hogy **a mi Conchitánk már régen nem nemzetet reprezentál,** a dolog vajmi kevésbé szól arról, hogy ki melyik országból érkezik, bár a franchise egyfajta örökségként még lengetnek zászlókat, meg van egy ilyen világijúsági találkozó szintjét megüt?, és valóban a hidegháborút idéz? *népek együtt barátságban* atmoszféra. A verseny 2014-ben azonban minden jobboldalinak int? jel, f?leg annak fényében, hogy közelednek az EU-s választások. És immár nem csupán a jobboldalon megy a h?börgés, hogy „de hát ez meg mi, ami itt folyik?”, hanem a mérsékelt baloldaliak is felkapták a fejüket a szakállas n?re.

Mert szép sunyiban **az történt az Eurovízióval, ami már elkezd?dött az Európa Parlamenttel is.** Adott ugyanis egy intézmény, egy nemzetközi szervezet, esetünkben ez az európai tévék és akármik szövetsége valahol Svájcban. Egy darabig valóban igyekszik is azt csinálni, amit az alapító okiratában leírtak, és egy ilyen össznépi dalversenyt m?ködtetni. De eltelik 40 év, és a dolog akarva akaratlanul is kifulladás. A nép, a néz?k tömege konkrétan leszokik arról, hogy nézze, és pláne arról, hogy szavazzon, és az Eurovíziós Dalversztivál helyett inkább nézi a Halálos Fegyver random ismétlését valamelyik csatornán, mert eleve minek hallgassuk, ha a dalok ilyen „nyálas szarok” alapvet?en. És hát ki nézi tovább? Ki nyomkodja a gombokat? Ki megy el ebbe munkát és fáradságot ölni? Akinek fontos ama 15 perc hírnév, és aki számára nem az éneklés, a nemzetének hírbe hozása az els?dleges, **hanem az egyszer? exhibicionizmus, illetve saját LMBT lobbija politikai erejének a megmutatása.**

Mert Conchita már más matekot használ, és a célja is más, mint azoknak, akik némileg lemaradva a történelemben, még holmi lengyel-magyar barátságban bíznak, vagy a történelmi kötelékek szavazatokban megnyilvánuló számait nézik. **A dolog arról szól ugyanis, hogy fel lehet mérni, hogy mennyire szervezett és egységes a hétköznapokban törpe kisebbségként jelenlév? melegek közössége.** Képesek-e országoként megszervezni magukat arra, hogy tömegesen és szervezeten szavazzanak, és van-e olyan el?adó, aki képes ?ket a lehet? legegységben megjeleníteni. És ki, pontosabban mi lenne er?sebb üzenet a „szakállas transznem?nél” aki – mint azt láttuk – élete meghatározó részében szakállas se volt, és még csak nem is transznem?, egyszer? transzvesztita, aki ezt is csak az utóbbi években csinálja azért, hogy egyébiránt elég halovány hangocskáját és ócska dalait eladja.

De Conchita üzenetet hordoz: azt a bizonyos ultraliberálisat, ami egyfajta új szélsőbaloldali eszmeként növeget a Hidegháború után üresen maradó politikai térben 20 éve. Az utóbbi évek legpolitikusabb Eurovíziója volt ez: az orosz számot követő folyamatos búúúzás és füttyögés egyértelműen Putyinnak szólt, míg az Európai Zöld Párt instant megjelenő plakátja, melyen Conchitával buzdítanak szavazásra azt mutatja, hogy ezeket az „sms-energiákat” akarják átvezetni az EU parlamenti választásra, ami a politikai eurovízió: a kutyát nem érdekli, és mivel alacsony a részvétel (nézettség) meglepően magas eredményeket lehet elérni rajta kellő szervezettséggel. **Mindenesetre Conchita szerint „megállíthatatlanok vagyunk”.** Így többes számban. ?k. Mi. És valószínű nem a Habsburg restaurációra gondolt, amikor ezt mondta.

Szóval, Gabi! Hol van itt a teljesítmény?

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

[Tweet](#)

MAGYAR MENEDÉK KÖNYVESHÁZ
www.magyardemenedek.com

Ajánló